

му второ непосредственно опрѣдѣленіе при сказуемо — давамъ; *шоя* — непосредственно допълненіе при опрѣдѣленіе — съвѣтъ; *за добро* друго допълненіе посредственно при опрѣдѣленіе — съвѣтъ; *негово* — непосредственно допълненіе при допълненіе — добро.

197. При подлога и прилога нѣкой-пѣтъ ся поставятъ сжществителны имена *за изясненіе*; такыва опрѣдѣленія наричатъ *изяснишелны* или *изясненія*. Изяснителны-ты рѣчи ся отличаваютъ отъ опрѣдѣлительны-ты по това, че и безъ да сж поставены, мысль-та си остая пълна; катю: *Цариградъ, столица на османско-шо царство, има мѣстоположеніе много сгодно за шрговѣжъ*. Тука сжществ. *столица* е изясненіе при подлогъ — Цариградъ.

198. Връзка-та сир. глаголь *сьмь* не може да има никакво опрѣдѣленіе, зашто-то отъ само-себе има значеніе пълно. Кога-то кажъ: *шой е за почешъ*, тука *за почешъ* не е опрѣдѣленіе при връзкѣ е, а при подразумѣваемый прилогъ — *досшоенъ*; така сжщо кога кажъ: *азъ сьмь въ бѣдѣ*, тука *въ бѣдѣ* не е опрѣдѣленіе при връзкѣ *сьмь* а при подразумѣваемый прилогъ — *испадижъ*. Така сжщо е и въ прѣдложенія: *страхъ мя е, срамъ мя е* намѣсто: *страхъ мя е хванжъ, срамъ мя е хванжъ*; а прѣдложенія: *мжчно ми е, гладно ми е*, сж намѣсто *мжчно ми е шанжло, гладно ми е шанжло* и пр.

Забѣлѣжъ. При връзкѣ-тъ нѣкой пѣтъ ся притуря отрицателна чястица *не* за да отрѣче потвържденіе-то, че качество-то отъ прилога приличя на подлога.

199. Подлогъ, прилогъ и сказуемо, кога имѣтъ